

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/89/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010424
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3513010424.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému X. D. pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. a prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 11. októbra 2017 odvolanie obžalovaného X. D. podané proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28. marca 2017, sp. zn. 1T/52/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného X. D. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28. marca 2017, sp. zn. 1T/52/2015, boli u obžalovaného X. D. podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušené výroky o vine z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušené aj výroky o treste, ktoré výroky o vine boli vyslovené a výroky o treste uložené obžalovanému X. D. trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.04.2013, sp. zn. 0T/32/2013, právoplatným dňa 10.04.2013, trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 29.11.2013, sp. zn. 4T/160/2013, doručeným obžalovanému dňa 24.03.2014 a právoplatným dňa 02.04.2014, trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 20.05.2014, sp. zn. 3T/163/2013, doručeným obžalovanému dňa 12.06.2014 a právoplatným dňa 16.07.2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo dňa 06.02.2014, sp. zn. 2T/133/2013, doručeným obžalovanému dňa 13.02.2014 a právoplatným dňa 14.03.2014, zrušené boli tiež aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a obžalovaný X. D. bol uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. u skutkov pod bodmi 1 až 6 rozsudku, z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. u skutku pod bodom 7 rozsudku, z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. u skutku pod bodom 8 rozsudku a z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. u skutku pod bodom 9 na tom skutkovom základe, že

1/ v úmysle získať majetkový prospech dňa 05.01.2013 v čase o 22,25 hod. prišiel na osobnom motorovom vozidle VW Golf, spoločne s B. F., na ktoré upevnili odcudzené EČ: Y. na čerpaciu stanicu W. I. - S., v katastri obce I., okres Y., pričom obvinený B. F. ako vodič zastal s vozidlo pri stojane č. 6, spolu vystúpili z vozidla do pripravených bandasiiek nachádzajúcich sa v úložnom priestore vozidla, po natankovaní 193, 35 litrov nafty nastúpili do vozidla, obvinený B. F. ako vodič a začali z miesta činu unikať, v čom sa im snažil zabrániť pracovník čerpacej stanice O. G., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bránil vodičovi vozidla v odjazde, avšak vodič ho z idúceho vozidla vystrčil, pričom poškodil pracovný odev, čím spôsobil U.. L. M. Z., miesto podnikania Y. lúka XXX,Y., IČO: XXXXXXXX, škodu odcudzením nafty vo výške 279,39 EUR a poškodením pracovného odevu škodu vo výške 9,24 EUR, a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že dňa 04.01.2013 bol postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods.

1 zák. č. 372/1990 Zbierky o priestupkov neskorších predpisov policajtom OO PZ Piešťany, blokovou pokutou vo výške 30,- EUR nezaplatenom na mieste na základe bloku č. 12014551,

2/ spolu s B. F. dňa 08.01.2013 v čase o 00,15 hod. do 00,21 hod. s čerpacej stanici v obci S. odcudzili 167,30 litrov pohonných hmôt typu Diesel a to takým spôsobom, že sa ku stojanu č. 5 dopravili na OMV zn. VW Golf s predným evidenčným číslom vozidla Z.:XXXAE, kde z dverí vodiča najskôr vystúpil X. D. a podišiel ku zadnej časti vozidla, kde otvoril kufrík, pričom po odchode pracovníčky čerpacej stanice, ktorá sa nachádzala pri príchode vozidla pri stojane č. 5, vystúpil z dverí spolujazdec B. F. a títo následne spoločne tankovali pohonné látky do vopred pripravených kanistrov nachádzajúcich sa v kufríku vozidla, čím spôsobil spoločnosti X. M., s.r.o. so sídlom I., I. 9, U.: XXXXXXXX škodu vo výške 235,73 EUR, hoci bol X. D. za obdobný čin v predchádzajúcich 12 mesiacoch právoplatne postihnutý rozhodnutím OO PZ Piešťany o uložení pokuty za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zbierky o priestupkov v znení neskorších predpisov policajtom OO PZ Piešťany, blokovou pokutou vo sume 30,- EUR blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. 12014551 zo dňa 04.01.2013, právoplatný dňa 04.01.2013,

3/ dňa 01.04.2013 o 00:50 hodine na čerpacej stanici P. nachádzajúcej sa v k. ú. obce G. načerpal do osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz s prideleným C.: E.-XXXXFP pohonné hmoty typu benzín - Natural 98 v celkovom objeme 34,49 litra a z miesta činu odišiel bez zaplattenia, čím spoločnosti P. S. spol. s.r.o. spôsobil škodu vo výške 59,99,- Eur, pričom bol v priestupkovom blokovom konaní zo dňa 04.01.2013 (číslo pokutového bloku 12014551) postihnutý pokutou vo výške 30,- Eur za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe, že dňa 04.01.2013 v Z. na ul. N. J., na čerpacej stanici J. na stojane č. X natankoval 42,79 l nafty v hodnote 61,19,- Eur do osobného motorového vozidla zn. VW Golf, C.: J.-XXEJ, modrej farby, a bez zaplattenia odišiel na neznáme miesto,

4/ dňa 03.04.2013 v čase o 02:18 h. prišiel na osobnom motorovom vozidle Volvo, C.: Z., na čerpaciu stanicu S. v B. nad K., kde zo stojana č. 2 natankoval palivo Diesel FuelSave v množstve 14,10 litrov v hodnote 20,01 EUR, po čom bez zaplattenia odišiel na neznáme miesto, čím spoločnosti G., s.r.o., J., ICO: XXXXXXXX, ktorá je prevádzkovateľom predmetnej čerpacej stanice, spôsobil škodu vo výške 20,01 EUR, pričom obvinený bol za obdobný čin v predchádzajúcich 12 mesiacoch postihnutý a to v blokovom konaní blokom na pokutu nezaplattenú na mieste č. 12014551 zo dňa 04.01.2013,

5/ dňa 04.04.2013 v čase o 7,55 hod. z čerpacej stanice Z. J. v obci J. časť I. č.XXXX, odcudzili 17,68 litrov pohonných hmôt typu Diesel a to tak, že prišiel s osobným motorovým vozidlom zn. Volvo Combi, tmavomodrej farby, EČ: Z ku stojanu č. 8 vystúpil z vozidla, prišiel k ľavej zadnej časti vozidla, kde otvoril uzáver palivovej nádrže a následne zo stojana č. 8 natankoval do vozidla 17,680 litrov nafty v celkovej hodnote 25,02 EUR a následne nastúpil do vozidla a bez zaplattenia odišiel na neznáme miesto, čím svojím konaním spôsobil spol. J. S. SR, a.s., D. námestie X/A, I. pobočka J., I. č. XXXX, ICO: XXXXXXXX, celkovú škodu vo výške 25,02 EUR, hoci bol X. D. za obdobný čin v predchádzajúcich 12 mesiacoch právoplatne postihnutý rozhodnutím OO PZ Piešťany o uložení pokuty za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zbierky o priestupkov v znení neskorších predpisov policajtom OO PZ Piešťany, blokovou pokutou vo sume 30,- EUR blokom na pokutu nezaplattenú na mieste č. 12014551 zo dňa 04.01.2013,

6/ dňa 08.04.2013 v čase približne o 22.55 h na čerpacej stanici P. S., s.r.o., na diaľničnom odpočívadle G. v smere od I. na Y. načerpal zo stojana č. 2 do osobného motorového vozidla zn. Opel Astra, EČ: E., farby modrej, pohonné hmoty Diesel v objeme 21,29 litra v hodnote 30,00 Eur, následne nasadol do vozidla a bez zaplattenia z miesta odišiel, čím tak svojím konaním spôsobil spoločnosti P. S., s. r. o., so sídlom S. XX, XXX XX I., IČO: XX XXX XXX, škodu odcudzením 21,29 litra v sume 30,00 Eur, pričom obvinený dňa 04.01.2013 v čase o 20.14 h v Z. na Ul. J., spáchal priestupok proti majetku tak, že si na čerpacej stanici J. na stojane č. 8 natankoval 42,79 litrov nafty v hodnote 61,19 Eur a z miesta odišiel bez zaplattenia na osobnom motorovom vozidle zn. VW Golf, EČ: J., farby modrej metalízy, za ktorý skutok bol prejednávaný v blokovom konaní - blok na pokutu nezaplattenú na mieste, evid. Priestupok, za čo mu bola uložená bloková pokuta nezaplattená na mieste na sumu 30,- Eur, č. pok. Bloku 12014551, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.01.2013 a vykonateľnosť 20.01.2013,

7/ počas návštevy so súhlasom užívateľa bytu u neho prespať, v čase od 23:00 h dňa 19.01.2013 do 03:43 h dňa 20.01.2013 z bytu na J. ulici č. XX v E. A. nad K., kde v tom čase prebýval D. D., potom ako užívateľ bytu zaspal, bez súhlasu majiteľa vozidla K. D. ml., ale aj bez súhlasu jeho užívateľa D. D., zo stola odcudzil kľúče od osobného motorového vozidla zn. Seat Cordoba, EČ: E., červenej farby, VIN: K v hodnote 1000,- Eur a následne si odcudze-nými kľúčmi otvoril predmetné vozidlo a toto bez súhlasu užívateľa D. D. ale aj bez súhlasu majiteľa K. D. neoprávnene užíval do 03:43 h dňa 20.01.2013, kedy v Z. na D. ulici pred rodinným domom č. XXXX/XX narazil do dvoch zapar-kovaných vozidiel a z miesta činu ušiel,

8/ dňa 16.06.2012 v čase asi o 23:50 h pri Kultúrnom dome v E. A. nad K. odcudzil mobilný telefón zn. U. 4S, bielej farby, nezisteného IMEI spolu s príslušenstvom, v hodnote 300,- Eur a to takým spôsobom, že potom ako vystúpil na uvede-nom mieste z osobného motorového vozidla zn. Škoda, modrej farby, E., pristúpil k poškodenému A. K. a pod zámienkou kúpy mobilného telefónu zn. U. 4S riadne zabaleného v originálnom balení spolu s príslušenstvom treťou osobou údajne na-chádzajúcou sa v uvedenom motorovom vozidle tento mobilný telefón od A. K. prevzal, následne nasadol naspäť do vozidla Škoda Fabia na zadné sedadlo za miesto vodiča a potom ako vyskúšal funkčnosť mobilného telefónu prikázal vodičke vozidla Škoda Fabia U. D., aby ihneď odišla s vozidlom preč, čo aj U. D. urobila, pričom obvinený X. D. následne uvedený mobilný telefón odpredal, čím poškodenému A. spôsobil škodu odcudzením telefónu 300,- Eur,

9/ dňa 31.05.2012 v E. A. nad K. v G. J. v E. A. nad K. na Ul. J. č. XXXX/XX, požiadal o úver a v ten istý deň aj podpísal zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX s veriteľom - spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. v za-stúpení O. T., na základe ktorej mu bol poskytnutý úver v sume 369,- Eur a uve-denou zmluvou sa zaviazal splatiť veriteľovi túto sumu o zvýšený príslušný poplatok vo výške 50,94,- Eur, t. j. celkovo zaplatiť čiastku 419,94 Eur v 6-tich mesačných splátkach, avšak v zmysle splátkového kalendára uhradil iba čiastku vo výške 50,- Eur pri odbere tovaru, pričom pri uzatváraní a podpise zmluvy nepravdivo uviedol, že má priemerný mesačný príjem vo výške 480,- Eur a od mesiaca august 2011 je zamestnaný v UM, so sídlom XXX XX I., A. č. XXXX/XX, IČO: XXXXXXXX pričom subjekt UM neexistuje, a obvinený bol v období od 24.08.2011 do 09.09.2011 v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, pričom s rovnakým sídlom a IČOM, je evidovaná spoločnosť Q. A. T. S. s.r.o., v ktorej nebol nikdy zamestnaný, čím za účelom získania úveru klamal o výške príjmu ako i o samotnom zamestnávateľovi a týmto svojím konaním spôsobil spoločnosti G. T. S., a.s. priamu škodu vo výške 369,- Eur.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný X. D. odsúdený podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, 3 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný, súhrnný a spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. bol obžalovanému X. D. uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 42 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému X. D. uložená povinnosť uhradiť škodu poškodeným K. G., rodenému D., vo výške 1 000,- Eur, P. S. spol. s r.o. so sídlom I., S. XX vo výške 59,99 Eur a 30,- Eur, A. K. vo výške 300,- Eur, Home Credit Slovakia a.s. so sídlom Z., J. XXXX/XXX vo výške 432,84 Eur, X. M. s.r.o. so sídlom I., I. X vo výške 25,02 Eur, G. s.r.o. so sídlom J., Na Y. XXXX/XX vo výške 20,01 Eur, L. M. Z., miesto podnikania Y. G. XXX, Y. vo výške 288,63 Eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť len vo výrokoch o uloženom treste, pretože ho v zákonnej 15 dňovej lehote včas podaným odvolaním napadol len pre nesprávnosť uvedeného výroku obžalovaný X..

Obžalovaný X. D. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu, ako aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o treste s poukazom na to, že súd prvého stupňa podľa jeho názoru pochybil, keď neaplikoval ustanovenie § 42 Tr. zák. aj vo vzťahu k trestu z odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.8.2016, sp. zn. 2T/173/2014. Namietal v tomto smere správnosť záverov súdu prvého stupňa s poukazom na to, že podľa neho jediným a rozhodným a určujúcim momentom je fakt, že všetky

stíhané trestné činy (v tejto veci tu a teraz súdené trestné činy) sa stali v čase od 31.5.2012 až do 8.4.2013, teda skôr, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.8.2016, sp. zn. 2T/173/2014. Podľa názoru obhajoby obžalovaného ani právoplatnosť trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.04.2013, sp. zn. 0T/32/2013, na ktorý v odôvodnení napadnutého rozsudku odkazuje súd prvého stupňa, na uvedený záver nemohla mať vplyv. Ak bol trestný čin spáchaný pred prvým doručením, resp. už vyhlásením trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.04.2013, sp. zn. 0T/32/2013, čo v tomto prípade sú všetky trestné činy uvedené pod bodmi 1 až 9 napadnutého rozsudku, tak podľa názoru obhajoby nemôže platiť nejaká fikcia, že ich odsúdenie bolo vyhlásené už dňa 10.4.2013 a nie teraz napadnutým rozsudkom dňa 28.3.2017. Ako príklad uviedla obhajoba okolnosť, že ak sa teraz vyhlasoval napadnutý rozsudok za trestný čin spáchaný dňa 31.5.2012 (bod 9), tak podľa názoru obhajoby bol istotne spáchaný skôr ako trestný čin odsudzovaný vyhláseným rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.8.2016, sp. zn. 2T/173/2014. Podľa obhajoby preto len za tento trestný čin bol prvýkrát vyhlásený rozsudok až dňa 28.3.2017 a tak trestný čin z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.8.2016, sp. zn. 2T/173/2014 bol spáchaný nepochybne skôr, ako bol vyhlásený teraz napadnutý rozsudok. Obhajoba poukazovala na to, že na ňou vyslovenom závere nič nemení ani právoplatnosť trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.04.2013, sp. zn. 0T/32/2013, ktorý ani nemá k uvedenému trestnému činu z roku 2012 žiadny vecný či časový vzťah a v podstate sa dostal do terajšieho odsúdenia iba spojením vecí v prípravnom konaní s niektorými skutkami z tohto odsúdenia. Podľa názoru obhajoby prakticky a logicky, ak by mala platiť takáto fikcia, že by odsúdenie týchto trestných činov malo nastať fiktívne už dňa 10.4.2013, tak napr. trestný čin spáchaný 8.4.2013 a uvedený pod bodom 6 napadnutého rozsudku by sa podľa obhajoby reálne nedal ani vyšetriť. Obhajoba vyslovila tiež názor, podľa ktorého ak by sa správne aplikoval inštitút ukladania súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., potom by sa dalo upustiť od uloženia súhrnného trestu a aplikovať tak ustanovenie § 44 Tr. zák., čiže považovať trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.8.2016, sp. zn. 2T/173/2014 za dostatočný, najmä ak sa prihliadne na to, že obžalovaný významne spolupracoval pri objasnení inej oveľa závažnejšej trestnej činnosti.

Na základe uvedených dôvodov obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania i na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo výrokoch, ktoré v ňom majú svoj podklad a zároveň aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo alternatívne, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku sám upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. .

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len prokurátor) v písomnom vyjadrení z 21.8.2017 k dôvodom odvolania obžalovaného i nadriadený prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne navrhli odvolanie obžalovaného X. D. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. Prokurátor poukázal na to, že obžalovaný v odôvodnení odvolania v podstate spochybňuje právny názor súdu prvého stupňa, podľa ktorého doručením predchádzajúceho trestného rozkazu (rozsudku) pre inú trestnú činnosť páchatel'a (hoci bol tento trestný rozkaz/rozsudok v neskoršom konaní zrušený) nadobúda takéto rozhodnutie účinky odsudzujúceho rozsudku pre účely uloženia súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 353 ods. 8 Tr. por. V posudzovanej veci obžalovaný konkrétne spochybňuje účinky odsudzujúceho rozsudku vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.04.2013, sp. zn. 0T/32/2013, ktorý bol obžalovanému doručený 10.4.2013, a to v podstate z dôvodu, že napadnutým rozsudkom došlo aj k zrušeniu výroku o vine takého rozhodnutia a s poukazom na uvedené skutočnosti sa obžalovaný domáha aplikácie ustanovenia § 44 Tr. zák., teda upustenia od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.8.2016, sp. zn. 2T/173/2014, právoplatnému dňa 18.8.2016. V tomto smere poukázal nielen na to, že uvedeného postupu sa obžalovaný domáhal už v záverečnej reči pred súdom prvého stupňa, ale aj na to, súd prvého stupňa sa podrobne uvedenou argumentáciou obžalovaného zaoberal v odôvodnení napadnutého rozsudku a dôvodne uvedenú argumentáciu obžalovaného neakceptoval, pričom prokurátor sa s postupom súdu prvého stupňa a jeho odôvodnením v napadnutom rozsudku stotožnil. Prokurátor pritom poukázal nielen na to, že v zmysle ustálenej súdnej praxe nie je dôležité, že medzičasom došlo k zrušeniu už vyhláseného odsudzujúceho rozsudku, resp. doručeného trestného rozkazu, ale navyše aj na to, že ustanovenie § 42 Tr. zák. neurčuje právoplatnosť vyhláseného odsudzujúceho rozsudku, teda zákon priamo predpokladá, že rozhodnutie môže byť v ďalšom štádiu trestného konania zrušené aj vo vzťahu k výroku o vine. Vzhľadom na uvedené dôvody v prípade odsúdenia vyplývajúceho z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo

dňa 18.8.2016, sp. zn. 2T/173/2014, právoplatného dňa 18.8.2016 (skutok spáchaný od decembra 2013 do 24.6.2014) aj podľa názoru prokurátora ide o recidívu vo vzťahu k trestnému činu vyplývajúcemu z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.04.2013, sp. zn. OT/32/2013, doručenému obžalovanému tiež dňa 10.4.2013 a z toho dôvodu nebolo možné aplikovať ustanovenie § 44 Tr. zák. vo vzťahu k uvedenému rozhodnutiu, pretože k spáchaniu trestného činu došlo po vyhlásení iného odsudzujúceho rozsudku.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného X. D. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 8. augusta 2017, vykonal dňa 11. októbra 2017 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného X. D. nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu (odňatia slobody a trestu zákazu činnosti) obžalovanému X. D., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom.

Spoločný súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov uložený obžalovanému X. D. podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 222 ods. 1 Tr. zák. (1 až 5 rokov) s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, 3 Tr. zák. a § 42 ods. 1, 2 Tr. zák. je trestom primeraným.

Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladenie v zmysle § 34 ods. 1,3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti obžalovaným spáchaných trestných činov, zistené poľahčujúce i priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému X. D. súdom prvého stupňa zodpovedá podľa zistenia odvolacieho súdu zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odrádza ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Súd prvého stupňa pri určení druhu a výmery trestu pritom vecne správne a v súlade so zákonom aplikoval ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák. a § 42 ods. 1, 2 Tr. zák., svoj postup dostatočne podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom sa dôsledne zaoberal aj okolnosťami, na ktoré poukazoval obžalovaný už v konaní pred súdom prvého stupňa a opakovane uplatňoval v dôvodoch podaného odvolania a dôvodne ich neakceptoval. V posudzovanej veci neprichádzalo totiž do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu k odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.8.2016, sp. zn. 2T/173/2014, právoplatnému dňa 18.8.2016 a preto ani na postup podľa § 44 Tr. zák., t. j. na upustenie od uloženia súhrnného trestu, neboli splnené zákonné podmienky tak ako správne zistil už súd prvého stupňa a dôvodne na to poukázal aj prokurátor vo svojom vyjadrení k dôvodom odvolania obžalovaného. V uvedenom smere sú zistenia a závery súdu prvého stupňa vecne správne, podrobne a presvedčivo v napadnutom rozsudku odôvodnené. Odvolací súd sa v uvedenom smere v plnom rozsahu stotožnil so zisteniami a závermi súdu prvého stupňa, ako aj s argumentmi prokurátora uvedenými v jeho vyjadrení k odvolaniu obžalovaného, preto na tieto závery len poukazuje.

Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viaccinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť retrospektívne sa zbierajúcej trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatel'a odsudzuje za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý

by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní.

Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin sa v zmysle § 42 Tr. ods. 1 zák. rozumie prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin, bez ohľadu na to, že v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní bol tento rozsudok zrušený, pokiaľ sa toto opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatel'a. Ak obvinený spáchal ďalší trestný čin po právoplatnosti prvého odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa, hoci bol tento rozsudok v neskoršom konaní zrušený a v rovnakej veci bol vyhlásený nový rozsudok, ktorému teda spáchanie ďalšieho trestného činu predchádzalo, nepôjde o súbeh trestných činov, ale o recidívu, a preto uloženie súhrnného trestu je vylúčené.

Rovnakú povahu ako odsudzujúci rozsudok má aj trestný rozkaz. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému. Ak bol skorší trest uložený trestným rozkazom a nový trest sa ukladá rozsudkom, za podmienok § 42 ods. 1 Tr. zák. sa musí uložiť súhrnný trest. Uloženie súhrnného trestu prichádza do úvahy vtedy, ak súd odsudzuje obvineného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, než mu bol trestný rozkaz doručený. Pritom nie je rozhodujúce, kedy bol trestný rozkaz vydaný, pretože jeho doručenie má účinky vyhlásenia doručeného rozsudku.

V posudzovanej veci v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. prvým odsudzujúcim rozsudkom bol trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.04.2013, sp. zn. 0T/32/2013, doručený obžalovanému dňa 10.04.2013 a aj právoplatný dňa 10.04.2013, bez ohľadu na to, že v terajšom konaní, ktorého výsledkom je uloženie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., bol tento trestný rozkaz zrušený. Konanie, ktorého výsledkom je uloženie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 TZ, nie je konaním o opravnom prostriedku vo vzťahu k skoršiemu a podľa tohto ustanovenia zrušovanému výroku o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu. Vyplyva to nielen z viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku (trestnom rozkaze), ako to § 41 ods. 3 TZ výslovne ustanovuje, ale aj z toho, že súd nemôže meniť právnu kvalifikáciu skoršieho rozsudku (trestného rozkazu), okrem zmeny vyvolanej doplnením skutkových zistení zrušeného výroku o vine o ďalší čiastkový útok (útoky) pokračovacieho trestného činu v novom výroku o vine za tento čin. Neprihádzalo preto do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu k odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.8.2016, sp. zn. 2T/173/2014, právoplatnému dňa 18.8.2016 (skutok páchaný od decembra 2013 do 24.6.2014) bol spáchaný až po 10.04.2013, teda až po doručení citovaného trestného rozkazu obžalovanému) a preto ani na postup podľa § 44 Tr. zák. Zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák., za ktorý bol obžalovaný X. D. odsúdený citovaným rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.8.2016, sp. zn. 2T/173/2014, spáchal totiž obžalovaný až po právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.04.2013, sp. zn. 0T/32/2013, doručeného obžalovanému dňa 10.04.2013, preto nejde o súbeh (zbiehajúcu sa trestnú činnosť), ale ide o recidívu.

V uvedenom smere sú zistenia a závery súdu prvého stupňa vecne správne, preto odvolacie námietky obžalovaného v uvedenom smere nepovažoval odvolací súd za dôvodné a neakceptoval ich. Odvolací súd však považuje za potrebné pre plnosť uviesť, že ak ide o spáchanie dvoch trestných činov v reálnom súbehu, prerokovávaných v dvoch samostatných súdnych konaniach, v prípade ukladania súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. súd vo výroku o treste neuvedie, že sa tento trest ukladá aj ako „úhrnný“, lebo súhrnný trest sa ukladá podľa zásad trestu úhrnného, ktorého uloženie by bolo aktuálne vtedy, ak by sa viedlo spoločné konanie v súdnej fáze trestného stíhania o oboch skutkoch. Vždy však uvedie, či súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ukladá s použitím § 41 ods. 1 alebo § 41 ods. 2 Tr. zák. V posudzovanom prípade súd prvého stupňa ukladal súhrnný spoločný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, 3 Tr. zák., teda podľa zásad trestu úhrnného trestu a preto vo výroku o treste nebolo potrebné uvádzať, že sa tento trest ukladá aj ako „úhrnný“. Uvedený postup súdu prvého stupňa však nepredstavuje chybu, ktorá by odôvodňovala záver o nesprávnosti výroku o treste a nemohla byť preto ani dôvodom na zmenu či zrušenie napadnutého výroku o treste.

Vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného RH. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. je tiež výrok, ktorým

bol obžalovanému X. D. uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 42 mesiacov.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného X. D. vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a o treste zákazu činnosti, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného X. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.